

Q U I N T I
H O R A T I I F L A C C I
E P O D O N
L I B E R.

Q U I N T I
H O R A T I I F L A C C I

E P O D O N

L I B E R.

A D M Æ C E N A T E M.

O D E I.

Se cum eo ad bellum Aëtiacum proficiscente ire velle.

IBIS Liburnis inter alta navium,
Amice, propugnacula,
Paratus omne Cæsaris periculum
Subire, Mæcnas, tuo.

Quid nos? quibus te vita fit superstita
Jucunda; si contra, gravis.

Utrumne jussi persequemur otium

Non dulce, ni tecum simul?

An hunc laborem mente laturo, decet

Qua ferre non molles viros?

Feremus;

Feremus; et te vel per Alpium juga,
 Inhospitalem et Caucafum,
 Vel occidentis usque ad ultimum finum
 Forti sequemur pectore.
 Roges, tuum labore quid juvem meo
 Imbellis, ac firmus parum.
 Comes minore sum futurus in metu,
 Qui major absentes habet:
 Ut assidens implumibus pullis avis
 Serpentium allapsus timet
 Magis relictis; non, ut adfit, auxili
 Latura plus præsentibus.
 Libentur hoc et omne militabitur
 Bellum in tuæ spem gratiæ:
 Non ut iuvenis illigata pluribus
 Aratra nitantur mea;
 Pecusve Calabris ante fidus fervidum
 Lucana mutet pascuis;
 Neque ut superni villa candens Tusculi
 Circæa tangat mœnia.
 Satis superque me benignitas tua
 Ditavit: haud paravero,
 Quod aut avarus ut Chremes terra premam,
 Discinctus aut perdam ut nepos.

VITÆ

VITÆ RUSTICÆ LAUDES.

O D E II.

BEATUS ille, qui procul negotiis,
 Ut prisca gens mortalium,
 Paterna rura bobus exercet suis,
 Solutus omni fœnore;
 Nec excitatur classico miles truci,
 Nec horret iratum mare;
 Forumque vitat, et superba civium
 Potentiorum limina.
 Ergo aut adulta vitium propagine
 Altas maritat populos;
 Aut in reducta valle mugientium
 Prospektat errantes greges;
 Inutilesque falce ramos amputans,
 Feliciores inferit;
 Aut pressa puris mella condit amphoris;
 Aut tondet infirmas oves.
 Vel cum decorum mitibus pomis caput
 Autumnus arvis extulit,
 Ut gaudet infitiva decerpens pyra,
 Certantem et uvam purpuræ,
 Qua muneretur te, Priape, et te, pater
 Sylvane, tutor finium!
 Libet jacere modo sub antiqua ilice,
 Modo in tenaci gramine:

U

Labuntur

Labuntur altis interim ripis aquæ;
 Queruntur in filvis aves;
 Fontesque lymphis obstrepunt manantibus,
 Somnos quod invitet leves.
 At cum tonantis annus hibernus Jovis
 Imbres nivæque comparat,
 Aut trudit acres hinc et hinc multa cane
 Apros in obstantes plagas;
 Aut amite levi rara tendit retia,
 Turdis edacibus dolos;
 Pavidumque leporem, et advenam laqueo gruem,
 Jucunda captat præmia.
 Quis non malarum, quas amor curas habet,
 Hæc inter obliviscitur?
 Quod si pudica mulier in partem juvans
 Domum atque dulces liberos,
 (Sabina qualis, aut perusta solibus
 Pernicis uxor Appuli)
 Sacrum vetustis exstruat lignis focum,
 Lassi sub adventum viri;
 Claudensque textis cratibus lætum pecus,
 Distenta ficcet ubera;
 Et horna dulci vina promens dolio,
 Dapes inemptas apparet;
 Non me Lucrina juverint conchyliæ,
 Magisve rhombus aut scari,
 Si quos Eois intonata fluctibus
 Hiems ad hoc vertat mare:

Non

Non Afra avis descendat in ventrem meum,
 Non attagen Ionicus
 Jucundior, quam lecta de pinguissimis
 Oliva ramis arborum,
 Aut herba lapathi prata amantis, et gravi
 Malvæ salubres corpori,
 Vel agna festis cæsa Terminalibus,
 Vel hœdus ereptus lupo.
 Has inter epulas ut juvat pastas oves
 Videre properantes domum!
 Videre fessos vomerem inversum boves
 Collo trahentes languido;
 Positosque vernas, ditis examen domus,
 Circum renidentes Lares!
 Hæc ubi locutus fœenerator Alphius,
 Jam jam futurus rusticus,
 Omnem relegit Idibus pecuniam;
 Quærit Calendis ponere.

U 2

A D

AD MÆCENATEM.

O D E III.

Allii detestatio.

PARENTIS olim si quis impia manu
 Senile guttur fregerit;
 Edit cicutis allium nocentius.
 O dura messorum ilia!
 Quid hoc veneni sævit in præcordiis?
 Num viperinus his cruor
 Incoctus herbis me fefellit? an malas
 Canidia tractavit dapes?
 Ut Argonautas præter omnes candidum
 Medea mirata est ducem,
 Ignota tauris illigaturum juga,
 Perunxit hoc Iasonem:
 Hoc delibutis ulta donis pellicem,
 Serpente fugit alite.
 Nec tantus unquam fiderum infedit vapor
 Siticulosæ Apuliæ:
 Nec munus humeris efficacis Herculis
 Inarfit æstuosius.
 At, si quid unquam tale concupiveris,
 Jocosæ Mæcenas; precor
 Manum puella suavio opponat tuo,
 Extrema et in sponda cubet.

AD

AD MÆNAM LIBERTUM
POMPEII MAGNI.

O D E IV.

In ejus, ex mutata conditione, arrogantiam invehitur.

LUPIS et agnis quanta sortito obtigit,
 Tecum mihi discordia est,
 Ibericis peruste funibus latus,
 Et crura dura compe.
 Licet superbus ambules pecunia,
 Fortuna non mutat genus.
 Videſne, ſacram metiente te viam
 Cum bis ter ulnarum toga,
 Ut ora vertat huc et huc euntium
 Liberrima indignatio?
 Sectus flagellis hic triumviralibus
 Præconis ad fastidium,
 Arat falerni mille fundi jugera,
 Et Appiam mannis terit;
 Sedilibusque magnus in primis eques,
 Othone contempto, fedet.
 Quid attinet tot ora navium gravi
 Rostrata duci pondere
 Contra latrones atque servilem manum,
 Hoc, hoc tribuno militum?

IN

IN CANIDIAM VENEVICAM.

O D E V.

AT O Deorum quidquid in cœlo regit
 Terras et humanum genus,
 Quid iste fert tumultus? et quid omnium
 Vultus in unum me truces?
 Per liberos te, si vocata partibus
 Lucina veris adfuit,
 Per hoc inane purpuræ decus precor,
 Per improbatum hæc Jovem:
 Quid ut noverca me intueris, aut uti
 Petita ferro bellua?
 Ut hæc tremente questus ore constitit
 Insignibus raptis puer,
 Impube corpus, quale posset impia
 Mollire Thracum pectora:
 Canidia, brevibus implicata viperis
 Crines et incomtum caput,
 Jubet sepulcris caprificos erutas,
 Jubet cupressus funebres,
 Et uncta turpis ova ranæ sanguine,
 Plumamque nocturnæ strigis,
 Herbasque, quas Iolcos atque Iberia
 Mittit venenorum ferax,

Et

Et ossa ab ore rapta jejunæ canis,
 Flammis aduri Colchicis.
 At expedita Sagana, per totam domum
 Spargens Avernales aquas,
 Horret capillis ut marinus asperis
 Echinus, aut currens aper.
 Abacta nulla Veia conscientia
 Ligonibus duris humum
 Exhaustabat, ingemens laboribus;
 Quo posset infossus puer
 Longo die bis terve mutatae dapis
 Inemori spectaculo;
 Cum prominere ore, quantum exstant aqua
 Suspensa mento corpora,
 Exsucta uti medulla, et aridum jecur
 Amoris esset poculum,
 Interminato cum semel fixæ cibo
 Intabuissent pupulæ.
 Non defuisse masculæ libidinis
 Ariminensem Foliam,
 Et otiosa credidit Neapolis,
 Et omne vicinum oppidum;
 Quæ fidera excantata voce Theffala,
 Lunamque cœlo deripit.
 Hic irrefectum sævo dente livido
 Canidia rodens pollicem,
 Quid dixit? aut quid tacuit? O rebus meis
 Non infideles arbitrae,

Nox,

Nox, et Diana, quæ silentium regis,
 Arcana cum fiunt sacra;
 Nunc, nunc adeste: nunc in hostiles domos
 Iram atque numen vertite.
 Formidolosus dum latent filvis feræ,
 Dulci sopore languidæ;
 Senem, quod omnes rideant, adulterum
 Latrent Suburanæ canes,
 Nardo perunctum, quale non perfectius
 Meæ elaborarint manus.
 Quid accidit? Cur dira barbaræ minus
 Venena Medæ valent,
 Quibus superbam fugit ulta pellicem,
 Magni Creontis filiam,
 Cum palla, tabo munus imbutum, novam
 Incendio nuptam abstulit?
 Atqui nec herba, nec latens in asperis
 Radix fefellit me locis.
 Indormit unctis omnium cubilibus
 Oblivione pellicum.
 Ah, ah! solutus ambulat veneficæ
 Scientioris carmine.
 Non usitatis, Vare, potionibus
 (O multa fleturum caput!)
 Ad me recurre: nec vocata mens tua
 Marfis redibit vocibus.
 Majus parabo, majus infundam tibi
 Fastidienti poculum;

Priusque

Priusque cœlum fidet inferius mari,
 Tellure porrecta super,
 Quam non amore sic meo flagres, uti
 Bitumen atris ignibus.
 Sub hæc puer jam non, ut ante, mollibus
 Lenire verbis impias;
 Sed dubius unde rumperet silentium,
 Mifit Thyesteas preces.
 Venena magnum fas nefasque, non valent
 Convertere humanam vicem.
 Diris agam vos: dira detestatio
 Nulla expiatur victima.
 Quin, ubi perire iussus expiravero,
 Nocturnus occurram furor;
 Petamque vultus umbra curvis unguibus
 (Quæ vis Deorum est Manium)
 Et inquietis assidens præcordiis
 Pavore somnos auferam.
 Vos turba vicatim hinc et hinc faxis petens
 Contundet obscœnas anus.
 Post insepulta membra different lupi
 Et Esquilinæ alites.
 Neque hoc parentes heu! mihi superstites
 Effugerit spectaculum.

X

ODE

O D E VI.

In Cassium Severum, poetam maledicum.

QUID immerentes hospites vexas, canis,
 Ignavus adversum lupos?
 Quin huc inanes, si potes, vertis, minas,
 Et me remorsurum petis?
 Nam qualis aut Moloffus, aut fulvus Lacon,
 Amica vis pastoribus,
 Agam per altas aure sublata nives,
 Quæcunque præcedet fera.
 Tu, cum timenda voce complesti nemus,
 Projectum odoraris cibum.
 Cave, cave: namque in malos asperrimus
 Parata tollo cornua;
 Qualis Lycambæ spretus infido gener,
 Aut acer hostis Bupalò.
 An, si quis atro dente me petiverit,
 Inultus ut flebo puer?

A D

AD POPULUM ROMANUM.

O D E VII.

Ne bella civilia redintegrent.

QUO, quo, scelesti, ruitis? aut cur dexteris
 Aptantur enses conditi?
 Parumne campis atque Neptuno super
 Fufum est Latini sanguinis?
 Non ut superbas invidæ Carthaginis
 Romanus arces ureret;
 Intactus aut Britannus ut descenderet
 Sacra catenatus via:
 Sed ut, secundum vota Parthorum, sua
 Urbs hæc periret dextera.
 Neque hic lupis mos, nec fuit leonibus;
 Nunquam nisi in dispar feris.
 Furorne cæcos, an rapit vis acrior,
 An culpa? Responsum date——
 Tacent: et ora pallor albus inficit;
 Mentisque percussæ stupent.
 Sic est: Acerba fata Romanos agunt,
 Scelusque fraternæ necis;
 Ut immerentis fluxit in terram Remi
 Sacer nepotibus cruor.

X 2

O D E

O D E VIII.

In anum libidinosam.

ROGARE longo putidam te seculo,
 Vires quid enervet meas?
 Cum fit tibi dens ater, et rugis vetus
 Frontem senectus exaret;
 Hietque turpis inter aridas nates
 Podex, velut crudæ bovis.
 Sed incitat me pectus, et mammæ putres,
 Equina quales ubera;
 Venterque mollis, et femur tumentibus
 Exile furis additum.
 Esto beata: funus atque imagines
 Ducant triumphales tuum:
 Nec fit marita, quæ rotundioribus
 Onusta baccis ambulet
 Quid, quod libelli Stoici inter fericos
 Jacere pulvillos amant?
 Illiterati num minus nervi rigent?
 Minusve languet fascinum?
 Quod ut superbo provoces ab inguine,
 Ore allaborandum est tibi.

AD

AD MÆCENATEM.

O D E IX.

Ætiacæ victoriæ primordia celebrat.

QUANDO repostum Cæcubum ad festas dapes,
 Victore lætus Cæsare,
 Tecum sub alta (sic Jovi gratum) domo,
 Beate Mæcenas, bibam?
 Sonante mistum tibiis carmen lyra,
 Hac Dorium, illis Barbarum:
 Ut nuper; actus cum freto Neptunius
 Dux fugit uestis navibus,
 Minatus Urbi vincla, quæ detraxerat
 Servis amicus perfidis.
 Romanus (eheu! posteri negabitis)
 Emancipatus feminae
 Fert vallum et arma miles, et spadonibus
 Servire rugosis potest:
 Interque signa turpe militaria
 Sol aspicit conopeum.
 Ad hoc frementes verterunt bis mille equos
 Galli, canentes Cæsarem:
 Hostiliumque navium portu latent
 Puppes sinistrorsum citæ.

Io

Io Triumphe; tu moraris aureos
 Currus, et intactas boves.
 Io Triumphe; nec Jugurthino parem
 Bello reportaſti ducem;
 Neque africanum, cui ſuper Carthaginem
 Virtus ſepulcrum condidit.
 Terra marique victus hoſtis Punico
 Lugubre mutavit ſagum.
 Aut ille centum nobilem Cretam urbibus
 Ventis iturus non fuiſ,
 Exercitatas aut petit Syrtes Noto;
 Aut fertur incerto mari.
 Capaciores affer huc, puer, ſcyphos,
 Et Chia vina aut Leſbia;
 Vel, quod fluentem nauſeam coerceat,
 Metire nobis Cæcubum.
 Curam metumque Cæſaris rerum iuvat
 Dulci Lyæo ſolvere.

IN

IN MÆVIUM.

ODE X.

Tempeſtatem et naufragium ei imprecatur.

MALA ſoluta navis exit alite
 Ferens olentem Mævium.
 Ut horridis utrumque verberes latus,
 Auſter, memento fluctibus.
 Niger rudentes Eurus, inverſo mari,
 Fractosque remos differat.
 Infurgat Aquilo, quantus altis montibus
 Frangit trementes ilices.
 Nec fidus atra nocte amicum appareat,
 Qua triftis Orion cadit:
 Quietiore nec feratur æquore
 Quam Graia victorum manus;
 Cum Pallas uſto vertit iram ab Illo
 In impiam Ajacis ratem.
 O quantus inſtat navitis ſudor tuis,
 Tibique pallor luteus,
 Et illa non virilis ejulatio,
 Preces et averſum ad Jovem;
 Ionius udo cum remugiens ſinus
 Noto carinam ruperit!

Opima

Opima quod si præda curvo litore
 Porrecta mergos juveris;
 Libidinosus immolabitur caper,
 Et agna Tempestatibus.

A D P E T T I U M.

O D E XI.

Se amore captum non posse ad versus faciendos operam et studium conferre.

PETTI, nihil me, sicut antea, juvat
 Scribere verficulos,

Amore perculsum gravi;

Amore, qui me, præter omnes, expetit

Mollibus in pueris,

Aut in puellis urere.

Hic tertius December, ex quo destiti

Inachia furere,

Silvis honorem decutit.

Heu me, per Urbem (nam pudet tanti mali)

Fabula quanta fui!

Conviviorum ut pœnitet,

In queis amantem et languor et silentium

Arguit, et latere

Petitus imo spiritus!

Contrane lucrum nil valere candidum

Pauperis

Pauperis ingenium,

Querebar applorans tibi;

Simul calentis inverecundus Deus

Fervidiore mero

Arcana promorat loco.

Quod si meis inæstuet præcordiis

Libera bilis, ut hæc

Ingrata ventis dividat

Fomenta, vulnus nil malum levantia;

Definet imparibus

Certare summotus pudor.

Ubi hæc severus te palam laudaveram,

Iussus abire domum,

Ferebar incerto pede

Ad non amicos heu! mihi postes, et heu!

Limina dura; quibus

Lumbos et infregi latus.

Nunc, gloriantis quamlibet mulierculam

Vincere mollitie,

Amor Lycisci me tenet:

Unde expedire non amicorum queant

Libera consilia,

Nec contumeliæ graves;

Sed alius ardor, aut puellæ candidæ,

Aut teretis pueri

Longam renodantis comam.

Y

ODE

O D E XII.

In anum fœdam, quæ illius amores ambiebat.

QUID tibi vis, mulier nigris dignissima barris?
Munera quid mihi, quidve tabellas
Mittis, nec firmo juveni, neque naris obefæ?
Namque sagacius unus odoror,
Polypus, an gravis hirsutis cubet hircus in alis,
Quam canis acer, ubi lateat fus.
Quis sudor vietis, et quam malus undique membris
Crescit odor! cum pene soluto
Indomitam properat rabiem sedare; nec illi
Jam manet humida creta, colorque
Stercore fucatus crocodili; jamque subando
Tenta cubilia, tectaque rumpit.
Vel mea cum sævis agitat fastidia verbis:
Inachia langues minus ac me;
Inachiam ter nocte potes; mihi semper ad unum
Mollis opus. Pereat male, quæ te
Lesbia quærenti taurum monstravit inertem;
Cum mihi Cous adesset Amyntas,
Cujus in indomito constantior inguine nervus,
Quam nova collibus arbor inhæret.
Muricibus Tyriis iteratæ vellera lanæ
Cui properabantur? Tibi nempe;

Ne

Ne foret æquales inter conviva, magis quem
Diligeret mulier sua, quam te.
O ego non felix! quam tu fugis, ut pavet acres
Agnæ lupos, capreæque leones.

A D A M I C U M.

O D E XIII.

HORRIDA tempestas cœlum contraxit; et imbres
Nivesque deducunt Jovem:
Nunc mare, nunc filuæ
Threicio Aquilone sonant. Rapiamus, amice,
Occasionem de die;
Dumque virent genua,
Et decet, obducta solvatur fronte senectus.
Tu vina Torquato move
Consule pressa meo.
Cætera mitte loqui: Deus hæc fortasse benigna
Reducet in sedem vice.
Nunc et Achæmenio
Perfundi nardo juvat, et fide Cyllenea
Levare duris pectora
Solicitudinibus:
Nobilis ut grandi cecinit Centaurus alumno:
Invicte, mortalis Dea
Nate puer Thetide,
Te manet Affaraci tellus, quam frigida parvi
Findunt

Y 2

Findunt Scamandri flumina,
 Lubricus et Simois:
 Unde tibi reditum certo subtemine Parcæ
 Rupere; nec mater domum
 Cærula te revehet.
 Illic omne malum vino cantuque levato,
 Deformis ægrimonix
 Dulcibus alloquiis.

A D MÆCENATEM.

O D E XIV.

*Phrynes amorem obstare quo minus iambos promissos
 absolvat.*

MOLLIS inertia cur tantam diffuderit imis
 Oblivionem sensibus,
 Pocula Lethæos ut si ducentia fomnos
 Arente fauce traxerim,
 Candide Mæcenas, occidis sæpe rogando:
 Deus, Deus nam me vetat
 Inceptos, olim promissum carmen, iambos
 Ad umbilicum adducere.
 Non aliter Samio dicunt arfisse Bathyllo
 Anacreonta Teium;
 Qui persæpe cava testudine flevit amorem
 Non elaboratum ad pedem.

Ureris

Ureris ipse miser: quod si non pulchrior ignis
 Accendit obfessam Ilion,
 Gaude forte tua. Me libertina, neque uno
 Contenta, Phryne macerat.

A D N E Æ R A M.

O D E XV.

Non servatam ab ea fidem conqueritur.

NOX erat, et cœlo fulgebat luna sereno
 Inter minora fidera;
 Cum tu magnorum numen læsura Deorum
 In verba jurabas mea,
 Arcius atque edera procera astringitur ilex,
 Lentis adhærens brachiis:
 Dum pecori lupus, et nautis infestus Orion
 Turbaret hibernum mare,
 Intonosque agitaret Apollinis aura capillos,
 Fore hunc amorem mutuum.
 O dolitura mea multum virtute, Neæra:
 Nam si quid in Flacco viri est,
 Non feret assiduas potiori te dare noctes;
 Et quæret iratus parem:
 Nec semel offensæ cedit constantia formæ,
 Si certus intrarit dolor.
 At tu, quicumque es felicior, atque meo nunc
 Superbus incedis malo,

Sis

Sis pecore et multa dives tellure licebit,
 Tibique Pactolus fluat,
 Nec te Pythagoræ fallant arcana renati,
 Forma que vincas Nirea;
 Eheu! translatos alio mœrebis amores:
 Ast ego vicissim rifero.

AD POPULUM ROMANUM.

O D E XVI.

Questus bellorum civilium nullum esse finem, monet ut patriam deserant.

ALTERA jam teritur bellis civilibus ætas;
 Suis et ipsa Roma viribus ruit.
 Quam neque finitimi valuerunt perdere Marfi,
 Minacis aut Etrusca Porfenæ manus,
 Æmula nec virtus Capuæ, nec Spartacus acer,
 Novisque rebus infidelis Allobrox;
 Nec fera cærulea domuit Germania pube,
 Parentibusque abominatus Annibal;
 Impia perdemus devoti sanguinis ætas?
 Ferisque rursus occupabitur solum?
 Barbarus heu! cineres infistet victor? et Urbem
 Eques sonante verberabit ungula?
 Quæque carent ventis et solibus ossa Quirini
 (Nefas videre) dissipabit insolens?

Forte

Forte (quid expediat) communiter, aut melior pars
 Malis carere quæritis laboribus.
 Nulla fit hac potior sententia (Phocæorum
 Velut profugit execrata civitas
 Agros atque Lares patrios, habitandaque fana
 Apris reliquit et rapacibus lupis)
 Ire pedes quocunque ferent; quocunque per undas
 Notus vocabit, aut protervus Africus.
 Sic placet? an melius quis habet suadere? Secunda
 Ratem occupare quid moramur alite?
 Sed juremus in hæc: Simul imis faxes renarint
 Vadis levata, ne redire sit nefas:
 Neu conversa domum pigeat dare lintea, quando
 Padus Matina laverit cacumina;
 In mare seu celsus procurrerit Apenninus,
 Novaque monstra junxerit libidine
 Mirus amor; juvet ut tigres subfidere cervis,
 Adulteretur et columba miluo;
 Credula nec rivos timeant armenta leones;
 Ametque falsa levis hircus æquora.
 Hæc, et quæ poterunt reditus abscindere dulces,
 Eamus omnis execrata civitas,
 Aut pars indocili melior grege: mollis et exspes
 Inominata perprimat cubilia.
 Vos, quibus est virtus, muliebrem tollite lucum,
 Etrusca præter et volate litora.
 Nos manet Oceanus circum vagus: arva, beata
 Petamus arva, divites et insulas;

Reddit

Reddit ubi Cererem tellus inarata quotannis,
 Et imputata floret usque vinea;
 Germinat et nunquam fallentis termes olivæ,
 Suamque pulla ficus ornat arborem;
 Mella cava manant ex ilice; montibus altis
 Levis crepante lympha defilit pede.
 Illic injussæ veniunt ad mulctra capellæ,
 Refertque tenta grex amicus ubera;
 Nec vespertinus circumgemit ursus ovile,
 Nec intumescit alta viperis humus:
 Pluraque felices mirabimur; ut neque largis
 Aquosus Eurus arva radat imbribus,
 Pinguia nec ficcis urantur femina glebis;
 Utrumque rege temperante cœlitum.
 Non huc Argoo contendit remige pinus;
 Neque impudica Colchis intulit pedem:
 Non huc Sidonii torserunt cornua nautæ;
 Laboriosa nec cohors Ulyssæi.
 Nulla nocent pecori contagia: nullius astri
 Gregem æstuosa torret impotentia.
 Jupiter illa piæ secrevit litora genti,
 Ut inquinavit ære tempus aureum:
 Ærea dehinc ferro duravit secula; quorum
 Piis secunda, vate me, datur fuga.

AD

AD CANIDIAM.

ODE XVII.

Ut sibi tandem ignoscat.

JAM jam efficaci do manus scientiæ;
 Supplex et oro regna per Proserpinæ,
 Per et Dianæ non movenda numina,
 Per atque libros carminum valentium
 Refixa cœlo devocare fidera;
 Canidia, parce vocibus tandem sacris,
 Citumque retro solve, solve turbinem.
 Movit nepotem Telephus Nereium,
 In quem superbus ordinarat agmina
 Myforum, et in quem tela acuta torserat.
 Unxere matres Iliæ addictum feris
 Alitibus atque canibus homicidam Hectorem;
 Postquam relictis mœnibus rex procidit
 Heu! pervicacis ad pedes Achillei.
 Setosa duris exuere pellibus
 Laboriosi remiges Ulyssæi,
 Volente Circe, membra: tunc mens, et fonus
 Relatus, atque notus in vultus honor.
 Dedi fati superque pœnarum tibi,
 Amata nautis multum et inflitoribus.

Z

Fugit

Fugit juvenas, et verecundus color
 Reliquit; ossa pelle amicta lurida.
 Tuis capillus albus est odoribus.
 Nullum a labore me reclinat otium.
 Urget diem nox, et dies noctem; neque est
 Levare tenta spiritu praeordia.
 Ergo negatum vincor ut credam miser,
 Sabella pectus increpare carmina:
 Caputque Marfa dissilire naenia.
 Quid amplius vis? O mare! O terra! ardeo,
 Quantum neque atro delibutus Hercules
 Nessi cruore, nec Sicana fervida
 Furens in Aetna flamma. Tu, donec cinis
 Injuriosis aridus ventis ferar,
 Cales venenis officina Colchicis.
 Quae finis? aut quod me manet stipendium?
 Effare: iussas cum fide poenas luam:
 Paratus expiare, seu poposceris
 Centum juvencis: five mendaci lyra
 Voles sonari, tu pudica, tu proba
 Perambulabis astra fidus aureum.
 Infamis Helenae Castor offensus vicem,
 Fraterque magni Castoris, victi prece,
 Adempta vati reddidere lumina.
 Et tu (potes nam) solve me dementia,
 O nec paternis obsoleta fordibus,
 Nec in sepulcris pauperum prudens anus
 Novendiales dissipare pulveres.

Tibi

Tibi hospitale pectus, et purae manus;
 Tuusque venter partumeius; et tuo
 Cruore rubros obstetrix pannos lavit,
 Utcunque fortis ex filis puerpera.

CANIDIÆ RESPONSI O.

Nullis se precibus exorari posse.

QUID obferatis auribus fundis preces?
 Non faxa nudis furdiora navitis
 Neptunus alto tundit hibernus salo.
 Inultus ut tu riferis Cotyttia
 Vulgata, sacrum liberi Cupidinis?
 Et Esquilini pontifex venefici
 Impune ut Urbem nomine impleris meo?
 Quid proderit ditasse Pelignas anus,
 Velociusve miscuisse toxicum?
 Sed tardiora fata te votis manent:
 Ingrata misero vita ducenda est, in hoc,
 Novis ut usque suppetas doloribus.
 Optat quietem Pelopis infidus pater,
 Egens benignae Tantalus semper dapis;
 Optat Prometheus obligatus aliti;
 Optat supremo collocare Sisyphus
 In monte saxum: sed vetant leges Jovis.
 Voles modo altis defilire turribus,
 Modo ense pectus Norico recludere;

Z 2

Frustraque

Frustraque vincla gutturi innectes tuo,
 Fastidiosa tristis ægrimonia.
 Vectabor humeris tunc ego inimicis eques,
 Meæque terra cedit insolentiæ.
 An quæ movere cereas imagines,
 (Ut ipse nosti curiosus) et polo
 Deripere lunam vocibus possim meis,
 Possim crematos excitare mortuos,
 Desiderique temperare pocula;
 Florem artis in te nil valentis exitum?

QUINTI

QUINTI

HORATII FLACCI

CARMEN SECULARE.

Pro Imperii Romani incolumitate.

PHOEBE, silvarumque potens Diana,
 Lucidum cœli decus, O colendi
 Semper et culti, date quæ precamur
 Tempore sacro;
 Quo Sibyllini monuere versus
 Virgines lectas puerosque castos
 Dis, quibus septem placuere colles,
 Dicere carmen.
 Alme Sol, curru nitido diem qui
 Promis et celas, aliusque et idem
 Nasceris; possis nihil urbe Roma
 Vifere majus.
 Rite maturos aperire partus
 Lenis Ilithyia, tuere matres;
 Sive tu Lucina probas vocari,
 Seu Genitalis.

Diva,